

можливих наслідків, рекомендацій щодо їх нейтралізації і забезпечення відповідності вітчизняному податковому законодавству в майбутньому, зниження податкового навантаження законним чином, корегування за потреби положень інвестиційних угод з обґрунтуванням справедливої ціни, а також підтримки у відносинах з податковими органами в цілому. Комплексно послуги податкового консалтингу формують своєрідну інфраструктуру мінімізації податкових ризиків, що спроможна полегшити підготовку і пришвидшити інвестиційний процес, зробити його більш привабливим для іноземних зацікавлених сторін, у певній мірі пом'якшити інші ризики, спричинені геополітичними потрясіннями та, в результаті, збільшити обсяги й підвищити ефективність інвестиційної діяльності суб'єктів господарювання на мікрорівні та можливості відновлення й розвитку вітчизняної економіки в цілому.

Список використаних джерел

1. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI (із змінами). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text> (дата звернення: 05.05.2025 р.).

2. Консультаційні послуги для інвестора: податкова діагностика (due diligence) та податкове структурування. URL: <https://deloitte.com/ua/uk/services/tax/services/due-diligence-and-tax-structuring.html> (дата звернення: 05.05.2025 р.).

Плохушко А. О.,
здобувачка першого (бакалаврського)
рівня вищої освіти
Терешко І. В.,
здобувач першого (бакалаврського)
рівня вищої освіти
Науковий керівник: **Теліщук М. М.,**
старший викладач кафедри економічної політики,
маркетингу та бізнес-аналітики
Державний податковий університет
м. Ірпінь

ФІНАНСОВА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

Фінансова політика, являє собою важливий інструмент державного впливу, вона задає вектор економічного розвитку в країні. В час глобалізації, поширення цифрових технологій та під впливом внутрішніх проблем, зокрема війни та нестабільної економіки, значення фінансової політики у процесі трансформації економіки України стає надзвичайно

важливим. У ситуації з поглибленням глобалізаційних процесів, фінансова політика держави опиняється перед необхідністю особливо та чітко реагувати на динамічні зміни у структурі міжнародних фінансових відносин та враховувати вплив різноманітних зовнішніх економічних факторів.

У сучасних умовах динамічного розвитку глобальної економіки одним із ключових завдань державної економічної політики виступає формування оптимальної структури національної фінансової системи. Як слушно підкреслюється у наукових дослідженнях, така структура повинна забезпечувати гармонійне поєднання ефективного державного регулювання економічних процесів із ринковими механізмами саморегуляції. Це дозволяє фінансовій системі не лише зберігати стійкість до зовнішніх викликів, але й активно сприяти внутрішньому економічному зростанню. Збалансований підхід до побудови фінансової системи є критично важливим для підтримки макроекономічної стабільності, підвищення конкурентоспроможності економіки та забезпечення сталого розвитку країни в умовах глобалізації [1].

У цьому контексті важливим є чітке розуміння сутності фінансової політики. Її доцільно визначити як комплекс заходів, спрямованих на управління фінансовими ресурсами держави з метою досягнення стратегічних соціально-економічних цілей. Фінансова політика охоплює формування доходів бюджету, управління державними витратами, контроль за фінансовими потоками та забезпечення макроекономічної стабільності. Її основною метою є створення передумов для економічного зростання, підвищення рівня добробуту населення та зміцнення фінансової безпеки держави.

Фінансова політика – це система державних заходів, спрямованих на мобілізацію фінансових ресурсів, їх розподіл і використання для виконання державою своїх функцій [5]. Фінансова політика сприяє стабілізації економіки через вплив на попит і пропозицію, регулювання рівня інфляції, підтримку зайнятості та економічного зростання.

У період цифрової трансформації національна фінансова політика зазнає істотних змін, що зумовлені активним впровадженням сучасних фінансових технологій, автоматизацією податкового адміністрування, розвитком електронних платіжних систем та цифрових платформ управління державними фінансами. Цифровізація економіки сприяє підвищенню ефективності фінансових процесів, зменшенню трансакційних витрат, посиленню прозорості та підзвітності у сфері використання бюджетних ресурсів.

Особливої актуальності ці процеси набувають в умовах стрімкої цифровізації, коли фінансова політика зазнає глибокої трансформації на всіх етапах — від формування стратегічних цілей до реалізації конкретних

заходів і здійснення контролю за їх виконанням. Інтеграція новітніх інформаційних технологій, зокрема штучного інтелекту, технологій обробки великих даних (Big Data), блокчейн-рішень та хмарних обчислень, суттєво змінює традиційні підходи до управління державними фінансами, забезпечуючи нову якість аналітики, прогнозування та прийняття управлінських рішень [2;1].

Глобалізаційні процеси мають значний вплив на фінансову політику держави, оскільки вона відкриває ринки для міжнародних капіталів, але водночас підвищує фінансові ризики. Це вимагає адаптації фінансової політики для забезпечення стабільності національної економіки. Розглядаючи практичні аспекти ролі фінансової політики в національній економіці, ми можемо брати до уваги стратегію реформування системи управління державними фінансами на період до 2025 року, яка була схвалена Кабінетом Міністрів України у 2021 році, і являє собою важливий документ, який спрямований на побудову сучасної, стійкої та ефективної системи управління державними фінансами. Головна мета стратегії полягає у забезпеченні збереження фінансової стабільності держави та створенні умов для сталого зростання соціально-інклюзивної економіки через підвищення результативності мобілізації та витрачання державних коштів [3].

Якщо розглядати перспективи розвитку трансформації національної економіки то, як приклад можемо брати факт того що Національний банк України активно впроваджує політику сталого фінансування, розглядаючи її як ключовий інструмент фінансової політики для глибокої трансформації національної економіки. Цей стратегічний курс спрямований не лише на досягнення загальносвітових Цілей сталого розвитку (ЦСР), але й на суттєве підвищення конкурентоздатності української економіки в довгостроковій перспективі. Запровадження сталого фінансування означає інтеграцію екологічних, соціальних та управлінських (ESG) факторів у прийняття фінансових рішень. НБУ бачить у цьому не просто тренд, а фундаментальну основу для формування нової, більш стійкої та відповідальної моделі економічного розвитку України [4].

Підсумовуючи, в епоху економічних трансформацій, зумовлених цифровими технологіями, глобалізацією та пандеміями, ефективна фінансова політика стає ключовим фактором економічної стабільності та прогресу. Для успішного управління державними фінансами та забезпечення сталого розвитку необхідно впроваджувати гнучкі підходи та стратегічне планування, що спираються на можливості новітніх фінансових технологій.

Список використаних джерел

1. Лагодієнко Н.В., Якушко І.В. Розвиток системи оподаткування в умовах цифрової трансформації національної економіки. *Фінансово-*

кредитна діяльність: проблеми теорії та практики. 2021. № 5(40). С. 378–388.

2. Мільман Л.М., Кучмійова Т.С. Фінансова політика держави в умовах цифровізації економіки. *Цифрова економіка та економічна безпека*. 2022. № 8(29). С. 45–53.

3. Кабінет Міністрів України. Про схвалення Стратегії реформування системи управління державними фінансами на 2022–2025 роки: Розпорядження від 29 грудня 2021 р. № 1805-р. Київ: Кабінет Міністрів України, 2021. – 10 с. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1805-2021-p>.

4. Національний банк України. Політика щодо розвитку сталого фінансування на період до 2025 року. Київ: Національний банк України, 2021. 15с. URL: <https://lv.bank.gov.ua/ua/news/all/natsionalniy-bank-prezentuvav-politiku-schodo-rozvitku-stalogo-finansuvannya-na-period-do-2025-roku>.

5. Фінансова політика як важлива складова діяльності держави. URL: https://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/123456789/18044/2/ConfFMNES_2016_Borysova_I-Financial_policy_as_important_9-12.pdf.

Чабанов Н. О.,
здобувач вищої освіти
другого (магістерського) рівня,
кафедра статистики
Науковий керівник: **Зомчак Л. М.,**
канд. екон. наук, доцент,
доцент кафедри економічної кібернетики
Львівський національний університет імені Івана Франка
м. Львів

АНАЛІЗ ЗАЛЕЖНОСТІ ПОКАЗНИКІВ ВАЛОВОГО ВНУТРІШНЬОГО ПРОДУКТУ ТА ПРЯМИХ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В ДИНАМІЦІ

Валовий внутрішній продукт (ВВП) є основним показником, який відображає економічну активність країни. Він вимірює загальну вартість всіх товарів та послуг, вироблених в країні за певний період і використовується для порівняння економічного стану різних країн. Це дозволяє оцінити конкурентоспроможність країни на міжнародному рівні і визначити її місце в глобальній економіці. Розуміння чинників, які впливають на ВВП, допомагає оцінювати рівень економічного розвитку та добробуту населення.

Прямі іноземні інвестиції (ПІІ) мають комплексний вплив на економіку, підвищуючи виробничі потужності, сприяючи технологічному